

øvrigt principielt er Modstander af, men som det ærede Medlem og hans Parti var meget villige til at bevare i den nye Grundlov.

Det ærede Medlem ankede over, at denne Stavnsbaandsbestemmelse, at man ikke kan flytte frit ind i en Kommune, hvor der er Bolignød, ramte nedad; den var altså ikke blot en Indskrænkning af Friheden, men tillige en udemokratisk Indskrænkning. Det ærede Medlem maa imidlertid have overset, at der i Folketinget netop er indført en Bestemmelse i § 12, der gaar ud paa, at det ikke blot er Personer, som ønsker at leje en Bolig, der kan vises tilbage, men i Følge tredie Linie i § 12 ogsaa Personer, der ønsker at købe fast Ejendom. Dermed er Ligheden mellem bemidlede og ubemidlede i Virkeligheden bevaret. Men for øvrigt er Bestemmelsen af en saadan Elasticitet — saaledes som ogsaa den ærede sidste Taler meget rigtigt gjorde opmærksom paa —, at den vil kunne, som alt i denne Verden skal, bruges med sund Fornuft.

Den ærede sidste Taler var inde paa en Betragtning, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds gjorde gældende som Argument for, at Boliglovgivning er overflødig; det var disse, som den ærede sidste Taler kaldte dem, tilbageholdte Lejligheder. Jeg synes, at Argumentet var meget spinkelt. Der skal være nogle Lejligheder, som Ejeren holder tilbage, fordi han vil sælge sin Ejendom, og saa maa Lejligheden være fri. Og saa, føjede det ærede Medlem til, bor der maaske en Slægtning i denne Lejlighed. Ja, men ellers skulde vedkommende Slægtning jo dog bo et andet Sted. Jeg tror heller ikke, det er et ret stort Antal Ejendomme, der saaledes holdes parate til Salg, og hvor man maa træffe kunstige Foranstaltninger for at kunne afhænde dem. Jeg tror ikke paa hele denne Betragtning, og alle de Oplysninger, der foreligger, viser da ogsaa, at den ikke har meget paa sig.

Hovedsagen i det ærede Medlems Tale var imidlertid desværre den, at han og det Parti, han tilhører, ikke vil være med i denne Lovgivning, de stiller sig udenfor det hele, ganske negativt, ja, det ærede Medlem gaar endda, desværre kan jeg atter sige, længere end hans Meningsfæller i det andet høje Ting, for medens der hos det ærede Medlem ikke var Gnist af Antydning til Forhandlingsvillighed, til overhovedet at ville være med til noget som helst, saa er der dog i den Betænkning, der er afgivet af det andet høje Ting, nogle Bemærkninger fra Partiet Venstre, der siger, at principielt stiller de sig dog ikke i den Grad doktrinært paa den saakaldte Friheds Side, at

de vil afvise ethvert som helst Indgreb af samfundsmæssige Hensyn under den forhaandenværende ekstraordinære Tilstand. Venstrepartiets Udvalgsrepræsentanter i det andet høje Ting skriver i deres Betænkning, at de erklærer „sig rede til at overveje en Lovgivning til Afløsning af den for Tiden gældende, tilsigtende at tilvejebringe Ro i Forholdet mellem Ejer og Lejer ved en midlertidig Forlængelse af Minimumstiden for Lejekontraktens Gyldighed, at sikre Ejere og rolige Lejere mod Beboere i en Ejendom, der virker fredsforstyrrende, ødelæggende og generende, saaledes at saadanne Lejere hurtigt kan fjernes, og at sikre Lejere mod Lejekrav, som staar i aabenbart Misforhold til Værdien af det udlejede, ved kraftigt virkende Bestemmelser om Boligaager.“ Det er dog en Villighed til at være med i noget Arbejde. Kun er det beklageligt, at Partiet Venstre nøjedes med denne akademiske Udtalelse og ikke stillede positivt Forslag udarbejdet i Overensstemmelse dermed, saa kunde vi have set, hvor langt det vilde have ført i Praksis, saa havde en Forhandling ogsaa til den Side været mulig. Det vilde naturligvis have været i høj Grad ønskeligt — og vil endnu i dette Øjeblik være det —, om et Lovforslag af denne Art kunde samle den størst mulige Tilslutning, saaledes som det har været Tilfældet i Københavns Kommunalbestyrelse — hvad ogsaa min ærede Meningsfælle, der har taget Ordet her i Dag paa Socialdemokratiets Vegne, henviste til —, hvor Forslaget faktisk samlede Tilslutning fra alle Sider. Jeg saa godt, at det ærede Medlem rystede paa Hovedet, da der blev talt om Tilslutning ogsaa fra Venstre, men der sad faktisk i den borgerlige Fællesgruppe, har i alt Fald indtil for ganske nylig siddet, Repræsentanter for Venstre. Gruppen var, saaledes som den udgik af det sidste Valg, en upolitisk Sammenslutning af Venstre og Konservative. Aanden i det ærede Medlems Tale — som ogsaa den ærede sidste Taler vendte sig, og jeg synes berettiget, polemisk imod — var jo desværre den, der stiller noget, man kalder personlig Frihed og privat Initiativ, op som Grundlag for Samfundet, men som i Virkeligheden kun beskytter Klasseegoismen mod samfundsmæssige Hensyn og Nødvendigheden af at tage samfundsmæssige Hensyn.

Imidlertid har Modtagelsen af Lovforslaget været en saadan, at jeg paa Indenrigsministerens Vegne kan udtale min Glæde derover i Haab om, at der hurtigt maa kunne tilvejebringes et positivt Re-